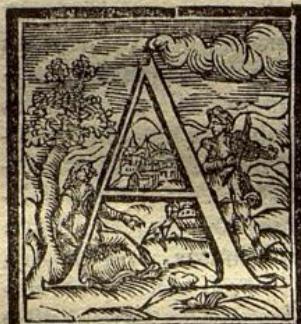

41

IMPERATOR CÆSAR
RVDOLPHVS I.
M A G N V S
PIVS FELIX AVGVSTVS
REX GERMANIÆ
HAVSPVRGI ET KIBVRGI
C O M E S
LANDGRAVIUS ALSATIÆ
AVSTRIACI IMPERII CONDITOR.

Gnosce MARIA ANNA Reginarum maxima,
Maiorum soboles Regum, parituraque Reges,
ex magnō Imperij Austriae Auctore magni-
tudinem tuam, & Imperatricis tuae gentis, ac
Regnatorum terrarum orbis posterorum He-
rōrum. Crescit tamen etiam ex te hic Cæsarum
Gigas, o maxima Heroina, quæ, si de suo ma-
gnus non esset, magnitudinis auctoritatem ipsi
tuo conciliare posles auctori, cum maximis Mi-
nores reciprocantibus radijs Serenissimæ quo-
que nobilitatis, præpostero grati splendoris
incremento, magnos etiam Maiores copiosius illustrent.

Claud.
de Maria
Aug.

RVDOLPHVS MAGNVS hic est Comes Hauspurgi Arcis, vel hoc
ipso nomine, quod prima patria fuerit tanti nascentis Imperij, & Augu-
stale Imperatoria familiæ, nunquam non prædicandæ, non Imperator
tantum, & Heros, sed Imperatorum Princeps, & Heroum parens, Au-
striaci Imperij Conditor, & inclyta Stirps Diuina, ex qua AVSTRIÆ
familiæ nobilissima arbor ad beatitatem humani generis, ad Hauspurgici
sanguinis, & nominis immensus decus, altis radicibus, quas plurium
seculorum firmat æternitas geminum orbem complexa, cum utriusque
Solis radijs explicat nobiles ramos, & sceptris, ac diadematis pulcherri-

F

mis

43

mis suauissimisque felicitatis floribus, ac fructibus fata, sublime cælo caput effert, tot Imperatorum, Monarcharum, ac Regum, & aliorum magnorum Heroum, atq; Heroidum gloriosissimis nominibus coronata. Ecquis inde miretur RVDOLPHO Hauspurgico in tanti Imperij mortatione, non patriæ, sed orbis terrarum Patri, cum magnis illis Augustis, Constantini, Carolis, Ottonibus, Imperiorum Romani, Græci, Gallici, Germanici, Fundatoribus, eodem orbe terrarum suffragatore, MAGNI cognomentum fuisse impositum, nisi velit Maximum dici? Certè ipsum magni cognomen nomini debitum, amplissimi eiusdem nominis gloriâ ita excessit, vt maximi etiam mereretur infra meritum, magnus ex maximis.

Rudolphii
genus.

Aui, &
parentes.

Austria-
corū con-
iugiorum
felicitas
in primis
auctori-
bus.

1218.
Kal. Maij

Rud.
Indoles.

Virtutes.

Forma.

Nihil in RVDOLPHO non magnum, & Augustum fuit etiam ante Imperium. Illum Regium Genus confunctis paterni, & materni splendoris in vnam lineam, centrumque veluti radijs ex Austrasia Regibus a primo vsq; Christianissimo Francorum Rege CLODOVEO, qui subactis Gallijs Christum triumphatorem inuexit, imo & Pharamundo Francorum Regum stirpe per SIGIBERTVM, & ex Autria Ducibus, communi cum Bambergensium Principam, & Sueviæ Ducum familiae honore, corona taq; semper nobilitate, Imperio pridem destinarat. Non impat Regio Generi eluxit Parentum, & Aurorum magnitudo. Pater ALBERTVS Sapiens, Aius ALBERTVS Taciturnus, Proauus ALBERTVS Diues, factis consoni gloriōsis appellationibus, & alia ex omnium virtutum titulis magna maiorum Comitum Hauspurgensium nomina, quid non pollicebantur RVDOLPHO maiestatis, ac felicitatis, tantorum nominum hæredi, & omnium virtutum Soboli? Mater HEDVVIGGE religiosissima Heroina ALBERTI Comitis Alsatiae filia, hæresque vnica opulentissimi Landgraviatus, qui antea etiam Hauspurgice familie paruerat, iam tunc auspicatissima connubia ex magnis auctoribus transcripta in nepotes hæreditaria felicitate explicabat, quam deinde dotalia Regna ita amplificarunt, vt magnas utrinque Mundi partes, Europam, Asiam, Africam, Americam, imo ipsum utrumque mundum triumphatore Florido Hymenæo, non Ferreo Marte suis coniugis vna rerum Domina Domus coniunxerit ad Imperium orbis terrarum. O AVSTRIAM Gentem Numini dilectam, destinatam Imperijs cum terris natam, cuius coniugis felicissimis non Reges tantum Regnis, sed Regna Regibus pariuntur, ex ipso partu parere coacta, Infantibus AVSTRIACIS! Tam claris ortus natibus Hauspurgicus Austriadum Princeps non degenerem sortitus est a genere animi corporisque splendorem, indolem prorsus Heroicam, ad magna natam auspicem summa felicitatis, magnanimitatem fundando AVSTRIACO Imperio, Prudentiam regendo, constantiani amplificando prorsus parem, præmonstrante cælo in aurora pellucidâ Serenissimum titulorum meridiana incrementa, & in oriente primæ ætatis, in RVDOLPHO proludente, Imperio Occidentis, quod ipse sue gentilitur erat. Accessit, ad splendidiorem commendationem omnium virtutum, oris habitus a primis usque annis cum flore quodam Maiestatis amabili, dignus Imperio, vt pari cum Augusto Magno formâ donaretur RVDOLPHVS qui in Principem Cœsarum Augustum crecebat, & Magnum.

Pri-

Prima militis simul, & Imperatoris rudimenta posuit sub Friderico II. tum in Aulâ Cæsareâ tum in bellicis expeditionibus, ad omnem pacatâ sapientiâ, armatâque fortitudinis granditatem. Visus est sub humannissimo prius Imperatore, tum vbi ab orthodoxâ Romanâ Ecclesiâ defecuit, cum quâ Romani Imperij communis solet esse felicitas, tyranica felicitatis coronato monstro erudiri ad triumphos sub Chirone Centauro victor Austriacus Achilles, & formari in Herôem. Friderico fatis concedente Primisilai. III. Ottocari Bohemia Regis, qui & Regnum Herciniâ syluâ fere conclusum, a Balthico mari in Adriâ sinum explicauerat, & magno suo nomine totum Septentrionem impleuerat Regiæ Præfectus, ita se gessit, ut deinde meruerit ipsi Ottocaro Regi præfici: Fortuna leui manu versante rotam rerum dominam, & soleinne sinum ὑερπον πρότερον exhibente. Etiam in amphitheatro cælesti scenici fortuæ ludi exhibitentur, & vnius diei catastrophe idem sidus, & solem phosphorus præit, & sequitur Hesperus. Non multò post aduersum Belam Ottocaro infestum Bohemiæ regni æmulum, equitum duxor ingentis victoriæ momentum Regi extitit, cæpitque magnus haberi RVDOLPHVS, cum nutantis bellî grandem fortunam suis visus est huic sustinere. Inde bellicâ laude florens ad Hauspurgensem arcem regressus breui futuram publicam mundi Acropolim, vicinos Dynastas sibi infensos partim nominis famâ, innocentî, partim armorum vi, cruentâ victoriâ, subegit.

Aflurgenti per hosce victoriarum gradus adhuc citra fortunam Regiam Toparchæ Hauspurgensi ad sublime fastigium rerum humanarum, ne quid in eo esset non magnum, ingentia ad Imperium affulere auspicia de cælo, ex adoratione AVGUSTISSIMI SACRAMENTI initiatu ad adoratam a populis Augusti dignitatem: nimurum Austriacos

terra dominos, pelagique futuros

Immenso decuit rerum de Princepe nasci.

In cæli fastis insignis historia sæculorum memoriam beabit. Occurrit forte studio venationis equitanti R V D O L P H O, cænoso solo, & pluvio cælo, Sacerdos pedes, morienti iter ad immortalitatem paranti in sacra Synaxi diuini viatici cælestes Lautitias ferens. Illicò ratus id quod erat, indignum esse Deum in Deifero homine tam misere peregrinari, & candidum pretiosumque margaritum, cuius pretio regnum felicitatis, imò ipsa nobis venalis felix diuinitas est, in luto iacere, desiliens, equo sacro homini dono dato, quando imperatoriâ non potest augustinori, equestri saltem pompâ excipit ferculum triumphale, nunquam luctulentior eques, quam cum hic ex equite, pedes luctulentus. O factum verè regium purpura dignum, & sceptro, & dum cælum stabit, atque Auriaca domus fundamento huic innixa cælesti, non auro tantum, sed astris, atque omnium sæculorum ambitu coronandum! Bene est, beatèque, imò & basilicè. Eucharisticis sacris RVDOLPHVS consecratur Rex, & in Princepe genealogiæ regalis, tota regnatrix magnorum Austriadum posteritas. Accedit auspicijs oraculum plusquam sibyllinum sacræ Virginis, Dei sponsi nomine, dicentis, habitis in cælo comitijs, Comiti Hauspurgensi, pro humillimo comitatu ad imperatorium rerum apicem electo, donari,

In Italia
1236.

Adole-
scètia sub
Friderico
II. Cæs.-&
in Ottoca-
ri Bohe-
mia Regis
aula.

Prima ad
Imperiū
auspicia
ex cultu
Augustijs.
Sacram.

C. de
Theod.
Aug. gête

quia Eucharistiam summā pietate coluit, Eucharisticum omnium gratiarum.

Detumesce magne Romulidum Auguste, cui dextri fulminis fortuitus iactus, fortuna veluti principalis, iecit imperij fundamenta: magnus Austriadum Augustus toto Deo fulminali, & igneo inaugurat̄, tunc maximo cum videtur minimus, nec supra cælestes orbes magnum per inane spatiatur, sed Eucharistico epicyclo claudit̄. Quis iam neget regium esse D̄eum venerari, cum Proceres ex Dei veneratione assurgant in Cæsares, alternantibus quasi radijs, & reflexo venerationis honore in auctōrem? Auspice Eucharistiā Austriacorum Imperiorum, & Regnorum, quis non expectet Imperia, & Regna gratiarum quæ in ipso tuo nomine MARIA ANNA eluent, Principesque hominibus, & superis gratiosissimos? Quid non obligatae Religionis speretur a magnis Austriacis, inauguratis maxiī religione SACRAMENTI? Ita prima infantia Austriaci Imperij, tot deinde maximorum Regum Romanorum, Hispanorum, Hungarorum, Bohemorum mater, ac nutrix lactari prius debuit mamillā Regum, nimirum Diuinitate ipsā totā lacteā in libo cælesti. Macte RVDOLPHE Heros religiosissime, instillabis e stirpe in Eucharistico succo Austriae familie arbori augustissimæ nobile alimentum, quo semper viuat, & floreat, ac triumphale antidotum aduersus hæresim huic Diuino nectari, si fieri posset, inficiendo sacrilega venena rustantem. Ibit miraculum istud in totam tuam gentem. Ibit hæc virtus agitata in succedaneos Herōas. Ardebit o MAGNE exemplo tuo coronata posteritas. Adiget se FERDINANDVS II. Pius maximus per aspera siluarum, & in rusticano mapali humi abiectā totius Imperij maiestate, cælitum hunc panem adorabit, a quo in te Principe Imperatricis gentis initia est ad Iniprium Haupurgica familia. Hoc vera Palladis, diuinæ nimirum, genitæ sapientiae palladio, seruabit MAXIMILIANVS I. hanc, cuius tu fundamenta iacis Austrij Imperij magnitudinem terrarum orbi fere parer. Präbit FERDINANDVS I. ante Eucharisticum manna dum arca vera feretur legislatrix, fronte augustā floribus coronatā, piūm carmen emodulans, & de hæreticopoliticorum (non libet hic nomina ista diuidere, quæ raro sciunguntur) superbo supercilio tritumphabit. Aperto capite, cuius nutibus, nutans orbis terrarum regebatur PHILIPPVS II. solem de cælo æstiuis flammis illud euerberantem, dum comitabitur circumductum in festo agmine diuinum epulum, negabit esse inhumanum. Vbi tam humanus est Deus, reiçietque vmbellam, quam suggesterent proceres palatini. Et certe sine vmbra merebatur tam Luculenta Austriaci Monarchæ pietas in aperto esse, sub gemino Sole posteritati omnium sæculorum. Extinguet lætabunda ELEONORA CAROLI Archiducis filia FERDINANDI II. soror, & Primi neptis, quod supererat languentium oculorum in bono lumine Eucharistici Solis, gratulans sibi post tantam diem, ipsam etiam æternam noctem cætitatis, quasi dignante pupilla post immortalem illam lucem omne aliud nostræ Cimmeriæ mortale spectaculum. Hoc MARIA ANNA Austriacæ Heroïnae, aliarumque pietatis Hæres, & sanguinis, Austrij tui Gedeones, subcineris; panis exter-

exterminatore exercituum gladio, s^epius fulminarunt: h^ac cedri me-
dull^a dapsili nimirum immortalitate pascuntur Austriades Aquilæ tuæ
victoribus magnis alis orbem geminum s^epius emensæ. H^ac ambrosiâ
augustissimâ coniuabitur in æuum beatissimum Augusta Diuîm tuorum
Cæsarum domus. Ex h^ac cortinâ latentis Dei oracula exorant Herœs
tui, quibus maria, terræque regantur: hoc signo auspice fortiter a tuis
pugnat: hoc vexillo duce feli citer vincitur: h^ac semper virenti cælestis
Paradisi laureâ gloriosissimè triumphatur: h^ac militi distribuitur annona
de cælo: hoc ferculum triumphale circumducitur: h^ac belli tessera indi-
citur. Hoc demum est gentilitium magnæ tuæ gentis emblemata, hoc insi-
gne consiliorum, & fastorum Austriadum, hic panis thaumaturgus patra-
tor miraculorum qui orbem tuis seruabit, ac tuos tibi.

Interim auspicijs ingéribus promissum, oraculo Diuino firmatum, non
sine magnis prodigijs cælitus imperium RVDOLPHO datur. Initio
miraculi fuit ipse Cæsar e Comite Hauspurgensi, scilicet maximus orbis
terrae principatus priuato Toparchæ demandatus, dum Romani Imperij
Monarchia in Tetrarchiam frustillatum discepta, quatuor Imperatorum
nomina vicennali interregno post Friderici II. obitum ægrè sustinebat,
Corrado Augusto, Friderici filio, Richardo Ioannis Angliæ Regis fratre,
Guillelmo Hollandiæ Comite, & Alphonso Castellæ Rege, regium nomen
veluti prædam diripientibus. Expugnatum est herculeo robore consi-
liorum, & virium monstrosum imperium quadriceps, ipso Alphonso Ca-
stellano cuius iura potiora erant RVDOLPHVM summis honoribus
decorante, ac demum deferente insignia Germanici regni. Iam tunc
cælum mutuis præscijs amoribus (Omnes amores yatidicos scias) inter
Austriacum RVDOLPHVM, & Castellanium Alphonsum felicissimi
coniugij PHILIPPI primi pulchri, cum IOANNA FERDINANDI,
& ISABELLÆ Catholicorum Regum filiâ, ac totius in CAROLO V.
Maximo Hispanæ Monarchiæ, familiæ Hauspurgicæ, arbori inferenda se-
mina iaciebat, incipiebatque ille. cedere peregrino Imperio Austriae re-
gnatrici, cuius nepotes cesluri erant patrijs regnis. Itaque in obsidio ne
Basileensi communi Septemuirum suffragio RVDOLPHVS Rex Ro-
manorum salutatus Francofurti, ante Basileam feliciter captam Roma-
num Imperium, & orbem terrarum in vrbe felicius expugnauit, quasi de-
suo regio nomine Basilea Regem crearet, dum vinceretur, nec minus a
Basileensi expugnatione RVDOLPHVS Rex, quam a Numantiâ vietâ
Romanus ille Heros Numantius dici meruerit. Aliquando enim multa
nomina erudiente Deo facundè ferunt auguria de rebus.

Sed glorijsiora Aquisgranensem inaugurationem in Cæsarem prodi-
gia comitantur. Aurea crux decussatis virisque radijs delineata, stellu-
lisque veluti picta, & illuminata supra RVDOLPHI coronatum caput in
ipsa inauguratione irradiat. Adoro dominatorem horoscopum nascen-
tis Austriaci imperij, stellantem crucem. Agnosco eandem australis
cæli, & Austrij Imperij Cynosuram. Utinam fluctuant orbis terrarum, ac
pene naufragus illam sequeretur, iam portum teneret omni periculo de-
functa communis felicitas. Propagandi etiam non solum ad utrumque so-

*Eligitur
in Cæsare
absens in
obsidione
basileensi*

1273.

30. Sept.

*Splendi-
da crux in
ipsa inaugu-
ratione
supracap-
put irra-
diat.*

his orientis, & occidentis thalamum, sed ab arctico, ad antarcticum cardinem cruce sidereā insignem, ab Austriacā potentia crucis regni luculentum auspiciū fuit. Illustri cælitum fauore australi antarcticā cruce armantur Austriades aduersis arctoum anguem, & quidquid in solio Aquilonis cum hespero verius dixerim ēternæ noctis quam lucifero, Deo inimicum, & Auftrijs, regnat. Verum crux e celo irradians alterius crucis parelum fuit, geminæ crucis fulgentissimo Sole felicem illam diem Auftrijs Regnatoribus natalem cum imperio lucis ex aequo diuidente. Cum enim paludati, & coronati Cæsarē reginae manu sceptrum non occurret, arreptā cruce piissimus Imperator, en inquit sceptrū: in hoc Comes Hapsburgensis regnabit: Addo ego, & vincet cum magno Constantino RVDOLPHVS MAGNVS atque in ipso coronata posteritas crucis auspicijs initia ad triumphos. En quo titulo, & sceptro regnatis Austriaci Cæsares, magnique gentis augustæ Monarchæ? Eodem prorsus quo Deus Imperator mundum vicit rebellantem, siisque hostes fregit.

*Arripit
crucem
pro sceptro
dum insi-
gnibus Ca-
sareis de-
coratur.*

*Inaugu-
ratur die
8. Micha-
eli sacro.*

Auspicato etiam inauguratio in diem Angelorum Principi Michaeli sacrum incidit, eadem die primos fastos Imperij Austriaci, & cælitis exercitus Principis triumphos celo celebrante, atque ita Austriades Cæsares in publicos hereticorum Dei hostium triumphatores, atque orthodoxæ ecclesiæ propugnatores geminatis augustis crucis insignibus insti- tuente. Visa est cælitum plausum echo terti in terris, & ibi coli, hic initiari sacrorum bellorum Imperator. Iacienda erat moles Austriacæ potentiae quæ totum fere terrarum orbem sustineret, nec minoribus debuit fundari prodigijs. Ita in summo omnium plausu Principum, & populorum Friderico II. successit RVDOLPHVS. I. euersori veteris Imperij, noni fundator, pessimo Domitiano Traianus optimus, Alfonso Castellæ Rege, qui iure imperandi cesserat, tranquillum Nerviam agente, ac veluti Austriacum adoptante. Prima nascentis Imperij gloria obsequium Summi Pontificis Gregorij Decimi fuit, & iure in eo Cæsare, cui crux pro sceptro imperatricem manum regebat, augusta legatione ad eius adoratores pedes abiecto Imperio, firmatoque ea numinis vicaria auctoritate quæ in Concilio Lugduniensi publica orbi terrarum iura dabat. Hæc etiamnum gloria orthodoxæ fidei, & catholici nominis prima versat Austriacorum Regnatorum curas principales. Cæsaream religionem coronauit munificentia, cum rebus Imperij compositis transmisso ad regios nepotes piæ liberalitatis exemplo, Vaticano regno Bononiām urbem pacis, bellique studijs florentissimam, Exarchatum Ravennatem, celeberrimam orientalis Imperij in occidente sedem, & opulentissimas prouincias Aemiliam, ac Flaminiam redonauit. Hinc a RVDOLPHO iam Cæsare, cuius virtutes etiam ipsæ Principes, & augustiores purpuram indierant ingentibus victiarum incrementis nobilitantur initia dignitatis. Dux Virtembergius, Marchio Badensis, Comites Neoburgensis, Friburgen- sis, & Palatinus, alijque Germaniæ Reguli, Fridericiae reliquiæ, propagata ultra iuris sui fines dominatione victores mira celeritate opprimuntur, & in ordinem rediguntur, mirante Europâ totum fere septentrionem e suis

*Fuit ille
ex Illu-
stri. Vi-
cecomitil
familia.
Mediola-
nensis.*

*Varia post
alitū Im-
periū vi-
goris.*

e suis emotum sedibus, vnius victrice manu, tantâ felicitate componi. Eodem quasi cursu victoriarum Heluetiorum aliquas arces expugnat, præsidis in potestatem adductis, & Boicam prædando simul, & præliando subigit.

Ab his velitationibus iustum bellum in Austriam transfertur, & Primitio Ottocaro Bohemiæ Regi, nisi Austria, alijque Prouincij iniuste imperio ereptis cedat, per Henricum Norimbergæ Burgrauium bellum denunciatur. Solo belli apparatu superatur tot palmarū victor, & sui nominis nobilitate prima laus, non solū Bohemicæ, sed & Germanici regni, nisi in RVDOLPHVM incidisset: Austria spoliatur, Carniolia, Stiria, Carinthia, alijque conterminis principatibus. Sola Bohemia tanquam clienti Imperij conceditur. In hac incurvâ victoriâ Ottocariana superbia habuit unde mirum in modum detumesceret. Dum enim supplex de genibus iuraret Bohemus Cæsari fidem, solutis artis ingenio, theatralium aulaorum more imperatorij tentorij velarijs utrique exercitui spectatori, quod minimè volebat Ottocarus scenicum fortunæ ludum exhibuit, & fabulam sui. Sed nimis piamanu fax tot bellorum incendiaria extincta, ventilatis odijs statim reuixit, exprobrante, ut ferunt, ignauiam uxore Reginâ supra sexum suum feroci, & Amazoniâ audaciâ, quando suas Amazones in Libusâ regnatrice Bohemicum regnum habuisset, se virum pollente, Ottocariano exercitui, cui foemina fuerat maritus. In Ottocarum fædfragum RVDOLPHVS iunctis Cæsariano militi auxilijs Hungaricis, Ductore Ladislao Stephani Regis filio, iterum mouit. Iuliano more venit, vidit, vicit, primus Austriae Cæsar, paucis cæsareis amissis, paucis regijs seruatis, Rege sua cede Bohemorum cladem geminante, & cumulantे victoriā. Ottocarus in strage suorum cecidit, ostendens quam raro facti non penitendi dux sit foemina viris, & quam infelicia sint matris fere semper Amazonia ista irata um vxorum consilia. Initium victoriæ fuit imò, & coronamentum imploratum elatâ voce ab equite Basiliensi MAGNÆ DEIPARÆ, quæ religiose gentis mater semper fuit, & nutrix, triumphale nomen. Et sane decebat Austriae felicitatem omnibus religionis præsidis stabiliri, initiatamque Eucharisticis auspicijs ad Imperium, cœlitibus inaugurateam prodigijs, Marianis etiam victorijs firmari, Austriaque, ac toto Regio Austriae patrimonio ditari.

Austria siquidem victoriæ præmium, ac triumphus fuit, quam sibi suffit que æternum hoc prælio RVDOLPHVS asservit, triumphalis illa terrarum domitrix sub Pannoniæ veteris nomine, magnorum Cæsarum Aurelianæ, Probi, Maximiani, Decij, Iouiani, Valentiniani, Valentis, Gratiani, & multò magis nostrorum Austriae natalibus supra omnem prouinciarum faustitatem prædicanda. Prelixit Rex Bohemiæ victus regno vincendo. Debellavit RVDOLPHVS I. in Austria Bohemum Regem. Maiora patrabit FERDINANDVS. II. Austriae in Bohemia rebellante.

Regis potentissimi victor, & veri, facili negotio imaginarium Regis spectrum dissecit pseudo Fridericu scenicum Imperatorem, qui bellè personam Friderici II. dudum in Apuliâ defuncti induens, multis Germaniæ

Bellum ad
versus Ot-
tocarum.

Otto-
riana vi-
ctoria im-
plorato
Deipara
nomine.

1278.
Kal. Oct.

Austria-
in victoriæ
præmium.
cedit.

Pseudo
Fridericæ
imposu-
ra, &
mors.

maniae populis, ex genuino suo candore omnia insipientibus, imposuerat. Nouesij captum comburi publicè iussit, non aliâ luce dignum, quam hac carnifice, Regem tantum, & illustrem per sceleris imposturam, felicem tamen in oibis theatro fabulae sua actorem, & vitæ, cum nobilem mortem sub larua Imperatoris oppetiit. Ottocariano bello confecto, & summâ clementiæ laude Vincislao Ottocari filio solio paterno, ac Republicæ Bohemorum restituto, Italia vicarijs imperijs per Rudolphum Hoenneccium componitur: Burgundia cum Ottone eius Regulo, & Reginaldo montis Belgradi Comite, vietiis captisque Belgrado, & Vesuntione, in potestatem Cæsarî venit: Thuringiæ, ac Lusatiae populi secundis prælijs edomantur: centum fere arces nobilium prædonum, ut securitas imperij provincijs reddatur, a centimano pene dixerim viatore expugnantur; Christiano Hercule deplumante infames Harpyas, nidosque, quorum fiduciâ peccauerant, destruente. Etiam illo saeculo inter equestris dignitatis decora latrocinandi licentia ab aliquibus numerabatur, spuria proles, impia nobilitatis.

Tandem Germaniâ totâ pacata Principi triumphatori se submittente, totâque Europâ Austriae venerante, tanquam occidentalis Imperij caput, RVDOLPHVS, qui vieturus non annis, sed victorijs orbi terrarum cælitus datus fuerat, cum nullus eset hostis, quem vinceret, viuere desit. Aliquis ante obitum annis transmissò in totam Austriadum posteritatem hæreditario MAGNI titulo, ut reliquum Austriacum patrimoniu magnificè diuideret, veluti Romanum, imperium sui & Republicæ nomine, in Augustanis comitijs triumuiris filijs ex æquo diuisit. Austriae ALBERTO natu maximo Imperij deinde hæredi iure dotali Isabellæ vxoris alioquin debitam, cum Stiria, Carniolia, & dominio Vindorum Marchæ adiudicauit. Prima hæc Isabella Carinthiam prouinciam Alberto, feret alia Lusitana Carolo dotalem orbem, & post Austriae Hispanie feliciter semper iunctam, suis nuptijs Hesperio occidenti, Indicum coniugabit orientem. Aliarum prouinciarum amplissimum patrimonium alijs duobus liberis ex semisse diuisit: attributis M E I N A R D O natu alteri Carinthiæ Ducatu, Comitatu Tyrolensi, & Marchia Taruifiana: RVDOLPHO natu tertio Ducatu Sueniæ, Landgraviatu Alsatiæ, & Ergouæ Comitatu. Fundati mirum in modum, amplificatique Austriaci Imperij auctaratum fuit numerus prolis augustæ. Summa felicitas nisi sobolescat, & perennet, sterilis, tota breui occidet, fæcunda viuet superstes in sobole, & aliam ex aliâ partiens, æuum trahet. Plures ex RVDOLPHI liberis regio diademate in fastis Austriacis radiarunt, ALBERTVS Romano RVDOLPHVS ut aliquibus placet Bohemico, & IVTHA, CATHARINA Hungarico, CLEMENTIA Hungarico simul & Neapolitano, coronata pluribus regnis prole, in fæcundam posteritatem Regum, in immensum sobolescente. Inserta iam tunc primo stipiti Hungariæ Bohemiæ, ac Neapolis Regna in Austriacam arborem feliciter coaluerunt.

Aduerte huc oculos terrarum orbis, & nega si potes Austriaci conditorem Imperij RVDOLPHVM magnum fuisse. Illum cum Iulio Cæsarum

Dinensis
ex hosti-
bus relata
victoria.

1290.

Obitus
1291 Ka.
Aug. stat.
73. Imp.
18.

sarum primo conferrem; nisi quem æquauit felicitate, pietate longe superasset. Iuliüs ut orbi Romano imperaret Romanam cuerit, & orbem in vrbe rerum dominâ, Imperij parricida, non parens, ex ruinis reipublicæ fundator Imperij. Rudolphus vbique magnus, dum Austrum condidit, Romanum seruauit Imperium, dictus illius ætatis sapientum suffragio, pupilli Imperij Romani tutor; vnius nimirum institutor, & restitutor alterius. Imò infra meritum Augustus Austriadum appellabitur; nam oninem Imperatoriam gloriam egressus ad Heroum famam peruenit, votis ipsis maior, & summa clementia laude, numini etiam imitatione simillimus. Eius apophtegmia fertur inter cætera aureo stilo, cedro, fne potius aureis stellis, cælo scribendum: se nunquam ex nimiâ clementia doluisse. Ex illorum Heroum numero fuit, quos statis temporibus orbis terrarum bono, diuinitus datos, veluti noua in cælo sidera in terris stellantia, stupore defixi cernimus. In eo virtus & felicitas innocentii fere dixerim duello, vt magnum crearent, certarunt; virtus æterna basis, cui Austriaci insideret aureus colossus Imperij; felicitas primigenea, & hereditaria generi supra omnem imperatoriam huc usque familiam, Iuliam Flauiam, Floram, Carolingham, Paleologam, imperijs nato, atque in æuum nascituro. Magnum quidem est in te RVDOLPHE, quod tot numeres triumphos, quot annos regnatrixis vitæ, multò plures Germania Regulos debellaueris, paulò pauciores pepereris Hauspurgicæ tuæ familie Principatus, vnius gladij beneficio, cælo tuis stipendijs militante, ac tot prouinciarum titulos in vnum caput congerente; Illud tamen tibi maximum est o magne Heros, quod viuis suffeceris Austriacæ domui, magnum illius instar in te spectandum exhibeas, & quidquid supra quatuor sæcula Austriaco nomine censemur Te Patrem apellet, Tibi vitam & immortalitatem acceptam referat. Tibi debemus de omni hominum genere meritissimo piiissimorum Principum populum, Cælarum fortissimorum collegium, sapientissimorum Regum curiam, Heroum inuictissimorum exercitum, Heroidum Augustissimarum gynecæum, ac denum beneficio fundati Austrij Imperij publicam orbis terrarum felicitatem, & auream ætatem Austriadum sæculorum. Ita a magno Heroe auspiciis sacramentis, atq[ue] oraculis, prodigijs in cruce stellanti cælitus demissâ enitentibus, MARIANA tutelâ defensum, regijs coniugijs coronatum, innumerabilibus victorijs in folio firmatum, triumphisque laureatum, natum est tibi ac tuis MARIA ANNA Hispaniarum Regina potentissima Austriacum Imperium. Vestram fidem o mortales! vestram etiani o superi, qui nostra e cælo in sublimi speculâ veritatis spectatis!

Quis venerabilior sanguis, quæ maior origo?

Tantæ inolis erat Austriacum Imperium condere, & gentem rerum dominam propagare!

Igneus est ollis vigor, & caelestis origo.

Claud de
Honorio
Aug.

Virg.

50
RUDOLPHVS I MAGNVS
Titulus

Adesto orbis Auditor :

Amplissimo humanæ Reipublicæ Senatus consulto

RUDOLPHI nomini additur magni cognomenum.

Ubi nomen orbem terrarum impleuit,

Orbi, & sibi par cognomenum adoptauit.

Primus in fastis Austriadum Cæsarum:

Nulli fastis Romanorum secundus,

Pater patriæ, rerum Dominus

Cur non Augustus dicatur, & magnus?

Imò idem Patriæ pater, & fulminator hostium,

Augustum, bis magnus, Alexandro iunxit,

Cæsarum Alexander,

Augustus Regum.

Magni Constantini, virtute non minor,

Caroli magni felicitate,

Magni Ottonis potentia;

Dici etiam ter magnus posset.

In hoc quoque omnes magnos vicit RUDOLPHUS

Quod cum magnus in se esse desijt, caput maior in suis esse:

Occidentis Solis purpura, & orientis illustris:

Solio gemini orbis sublimis:

Aui sceptro potens:

Europa, Asia, Africæ, America, toto Zodiaco coronatus.

Si Magni titulum non haberet,

Imperatrix posteritas, & Regnatrix conferre posset.

Sicuti fere semper magna, non nisi e maximis pariuntur,

Sic non nisi e magnis oriuntur maxima.

Ita in dissyllabo titulo,

Omnium titulorum syllabus numeratur,

Et

53

*Et immensa panegyris,
In solo tituli grandescit punto.
Age ergo fama Herorum rubicina,
Quia Abilam, & Calpem in duabus tituli syllabis attigisti,
Suspende ad hoc non plus ultra stupentem tubam,
Et si potes linguax, & mulier, file.*

52

SYNOPSIS GENEALOGICA A RVDOLPHO I. MAGNO, AD ALBERTVM

I. Triumphantorem..

X RVDOLPHO I. Magno Genearcha Austriadum Cæsarum & ANNA
Sueua filia Alberti Comitis Hoenburgensis nati sunt

RVDOLPHVS
HERMANNVS.
FRIDERICVS
ALBERTVS
MEINHARDVS
RVDOLPHVS ALTER
EVPHEMIA
GVTHA SIVE IVTHA
MITHILDIS
AGNES
CATHARINA
HEDVVIGGIS
CLEMENTIA

Rudolphum aliqui chronographi ad solium Bohemicum euehunt ; sed cum diligenterores rerum Bohemicarum scriptores RVDOLPHVM Mitem ALBERTI Cæsaris filium primum Regem Bohemiae Austriacum, inter suos numerent, illorum standum est sententia, quos similitudo nominis non abduxit a vero. Hic cum HERMANNO, & FRIDERICO obiit ante Patrem. EVPHEMIA sanctimonialis in Monasterio Tulnensi primam augusti generis gloriam cælesti hymenæo consecravit. GVTHA, siue IVTHA VVincislai cognomento pij Ottocari filij vxor, folij, thalamique regij socia, mariti pietatem sua geminavit. MITHILDIS Ludouico seniori Duci Bauariae in matrimonium elocata, ei Ludouicum. V. Imperatorem peperit, eodem tempore duorum Cæsarum FRIDERICI Austriaci, & Ludouici Bauarii dulcissimis titulis augusta mater, & amita, quod nulli fortasse post natum Romanum Imperium contigit. AGNETEM vxorem accepit Albertus Saxo Septemuir, CATHARINAM Otto Bauariae Dux, eleitus Rex Hungariae, HEDVVIGGEM Otto Marchio Brandenburgensis, CLEMENTIAM Carolus Marcellus Neapolis & Hungariae Rex.

Alijs duodecim ALBERTVS Præfetus est veluti Sol in Zodiaco Austriaco , inter duodecim signa cælestia terris imperans , sanguinis , nominis & Imperij paterni hæres , Austriadum Cæsarum Secundus. ANNA Augusta tanta prolis mater , & prima stirps cum RVDOLPHO Magno Austriadum Heroum, atque Heroidum, tibi nomine MARIA ANNA prælufit: utinam regie sobolis felicitate vincatur.

IMPE-

